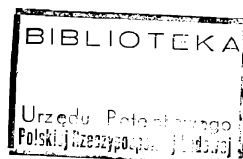

Opublikowano dnia 10 sierpnia 1954 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

C 09 d 3/74

Nr 36294

Kl. 22^h, 3

Zarząd Przemysłu Farb i Lakierów *)

(Gliwice, Polska)

22g, 3/74

Sposób rozpuszczania polichlorku winylu w aromatycznych węglowodorach

Udzielono patentu z mocą od dnia 10 grudnia 1952 r.

Polichlorek winylu o różnym stopniu polimeryzacji stosowany jest między innymi do wyrobu lakierów i środków do impregnacji. Jako rozpuszczalniki używane są octany, ketony, albo chlorowcopochodne węglowodorów lub mieszaniny tych produktów z węglowodorami.

Wobec wysokiej ceny lub trudnej dostępności tych rozpuszczalników, stosowanie w szerokim zakresie polichlorku winylu do wspomnianych celów napotyka na trudności. Stwierdzono, że polichlorek winylu można rozpuścić w tanich i łatwo dostępnych aromatycznych węglowodorach, jak np. w ksylenie, solwentnafcie, jeżeli rozpuszczanie wykonuje się łącznie z żywicami twardymi typu kalafoniowego np. z kalafonią lub zestryfikowaną kalafonią lub żywicami kumaronowymi.

Przykład I.

22,5 części — polichlorku winylu o niskiej lepkości
7,5 „ — estryfikowanej kalafonii
70,0 „ — ksylenu

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcami są Dr M. Taniewski i mgr T. Kożusznik w Gliwicach.

Po podgrzaniu do temperatury 120 °C żywice rozpuszczają się.

Przykład II.

22,5 części — polichlorku winylu o niskiej lepkości
7,5 „ — żywicy kumaronowej
70,0 „ — solwentnafty

Po podgrzaniu do temperatury 120° żywice rozpuszczają się.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób rozpuszczania polichlorku winylu o różnym stopniu polimeryzacji w aromatycznych węglowodorach bez dodatku octanu, ketonów lub chlorowcopochodnych węglowodorów, znamienny tym, że rozpuszczanie polichlorku winylu odbywa się w obecności żywicy twardych typu kalafoniowego lub kumaronowego.

Zarząd Przemysłu Farb
i Lakierów

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych.